

 Česká televize

DOKUMENTY | PUBLICISTIKA | 2018

Příroda

Češi zachraňují...
Rybí svět Jakuba Vágnera

Historie

Dovolená v éře páry
Železný věk
Boleslav První
Vyjednači vestfálského míru

Fokus

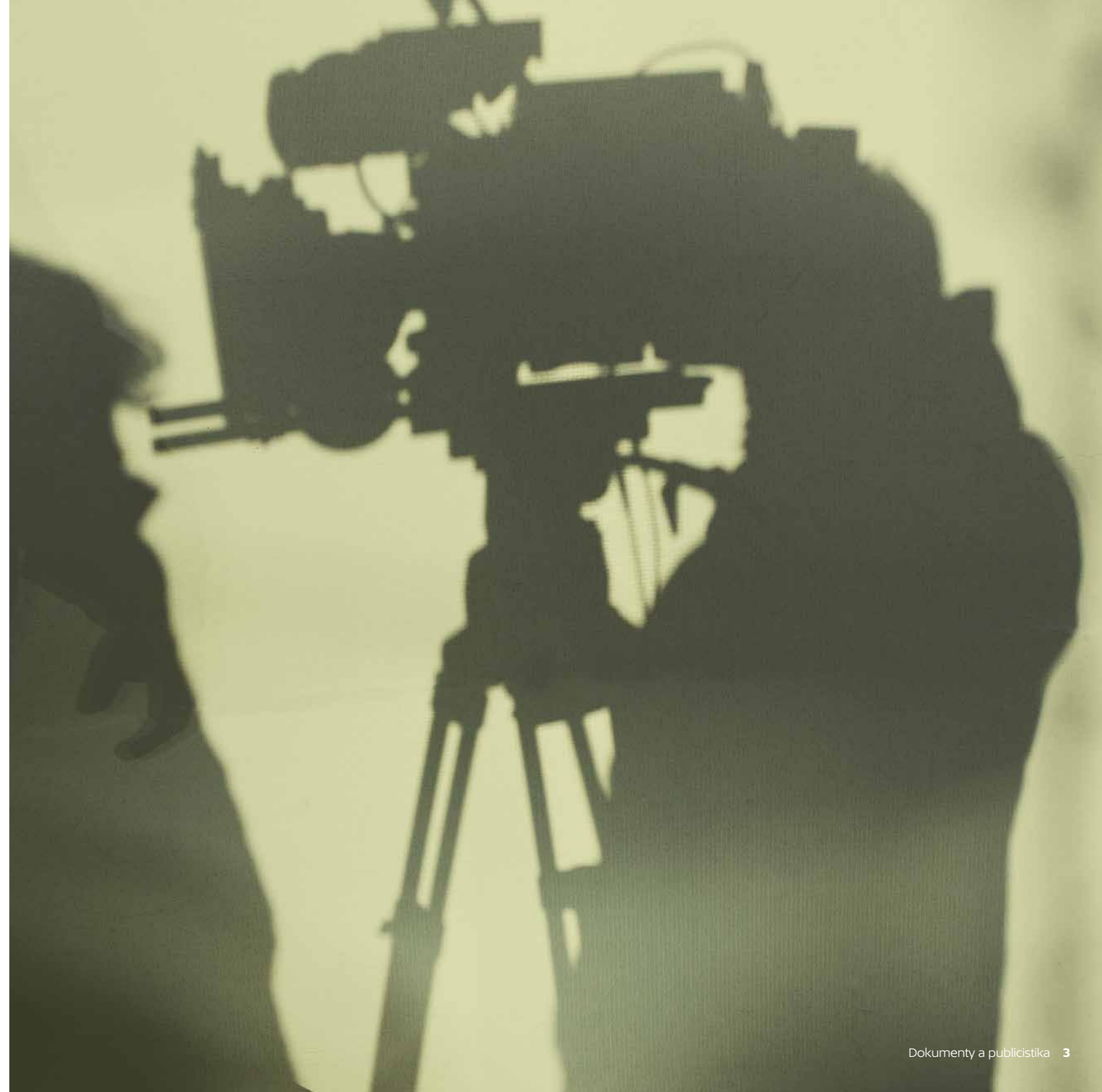
Švéd v žigulíku
(Polo)ostrov Krym

Životní styl

Kamu v Mexiku
Herbář VI
Bedekr V
Bydlet jako...
Vůně kyperské kuchyně s Miroslav Donutílem

Výročí

Miroslav Horníček: Humor není žádná sranda

scénář a režie: Zdeněk Suchý
dramaturgie: Filip Novák
kamera: Petr Vejslák
zvuk: Michal Míček
střih: Vladimír Barák
vedoucí produkce: Ondřej Lácha
výkonný producent: Roman Blaas
koproducent: Agentura DRY
kreativní producentka ČT: Martina Šantavá
pořadem provede: Dan Bárta

Češi zachraňují...

Po stopách ohrožených druhů zvířat s Danem Bárto

V šestidílném přírodovědném seriálu tvůrci představí několik zásadně ohrožených zvířat z různých částí planety a jejich zachránce - české přírodovědce, kteří se, mnohdy tisíce kilometrů od domova, zabývají jejich záchranou. Díky nim dokumentární cyklus může, přímo v místě života konkrétních zvířecích druhů, nejen popsat, čím jsou ohroženy, ale také jak je někdy snadné jim pomoci. Ve vybraných lokalitách ale mnohdy chybí vůle úřadů, energie obyvatel, či hlubší znalost problémů. Cyklus se zaměřuje na dosud ne příliš známé příběhy Čechů žijících nejen v exotických krajích, ale i v Evropě a u nás. Ti spolupracují s mostními lidmi, přesvědčují úředníky a politiky, shánějí finance a vedou či realizují „živé“ projekty ochrany přírodního bohatství i ve značně vzdálených krajích. Většina projektů je vedena českými nevládními organizacemi, zoologickými zahradami, univerzitami i vědeckými pracovišti, které chrání to, co ničím nelze nahradit – světovou přírodu. Tvůrci zvolili formu cestopisu, obohacenou o pátrání po osudech ohrožených druhů zvířat a hledání konkrétních příčin jejich vymírání. V šesti dílech budou Češi zachraňovat například opice kahau na Borneu, mořské želvy v Indonésii, orlosupy v Evropě, antilopy v Senegal, zuborožce na Filipínách i zubry v Česku.

DAN BÁRTA: Stále více lidí chápe, že si sami pod sebou podřezáváme větev ignorováním ne-lidského

Jaký je cíl pořadu Češi zachraňují?

Chceme seznámit diváky s tím, jak se Češi zapojují do světového dění na poli ochrany přírody. Řada českých přírodovědců se totiž významně podílí na zásadních ochranných projektech v zahraničí, některé, často ve spolupráci s tuzemskými zoologickými zahradami, dokonce vedou a dosahují ve své práci mezinárodně oceňovaných výsledků. Naše dokumenty ukazují, co tam dělají, jak tam žijí, jaké jsou radosti, úskalí, metody, výsledky a vyhlídky jejich práce. Zároveň je to příležitost, jak na příkladu konkrétního zvířete nebo místa naznačit trochu přírodovědeckých souvislostí.

Ohrožených druhů zvířat je mnoho. Jaký byl klíč k výběru těch, kterým se v projektu věnujete?

Byla to právě stěžejní úloha nějakého Čecha nebo Češky, potažmo české zoo, na nějakém důležitém ochranném projektu venku. Zvíře, jako předmět ochrany, je pak nedílnou součástí příběhu. Vyprávíme o nich obou.

Co je podle Vás hlavní příčinou vymírání živočišných druhů?

Nedávno jsem se na to ptal povolanějších. Na prvním místě v pořadí příčin současného vymírání druhů stojí invazní

organismy, které vytlačují původní nebo zranitelné druhy za hranici přežití. A na druhém místě, držte se, stojí tradiční čínská medicína. Vážně. Všechny ty prášky ze sušených a rozdrčených parohů, rohů, zubů, drápů, krunýřů, šupin, vajec, varlat, penisů a podobné idiocie a s tímhle kultem statusového placebo související pytláctví provozované živořícími lidmi. Kdo by tomu na prahu 21. století věřil, že si například bohatý zlatomládezník ve Vietnamu či Číně myslí, že pokud si nasype trochu nosorožčí rohoviny do vodky a do kokainu, nebude mít po mejdanu takovou kocovinu. Takže největší hrozby se vlastně nemění, jsou stále dvě: smůla a lidské blbství.

Jakým stylem můžeme s takovými riziky bojovat?

Vidím naději v tom, že stále více lidí chápe, že si sami pod sebou podřezáváme větev tím, že ignorujeme ne-lidské, jakkoliv současně vím, že vymření třeba veverka běloocasé bude většině lidí úplně jedno. Kdybych tu naději sám nicméně neměl, těžko bych ji mohl v někom probudit.

Rybí svět Jakuba Vágnera

Rybář Jakub představí amura, sumce a candáta

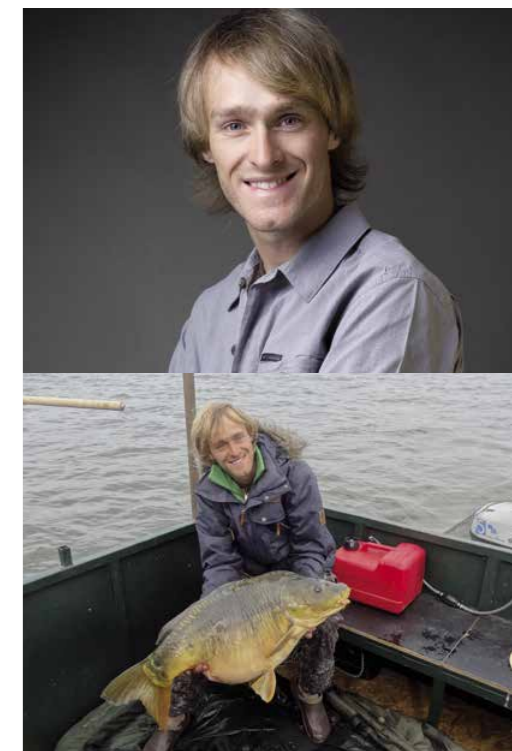
Jakub Vágner v pořadu divákům představí tři zajímavé ryby, a to amur, sumec a candát. „Rybář a dobrodruh Jakub Vágner tentokrát nebude putovat do exotických krajín, ale zůstane na starém kontinentu, aby dokázal, že i v evropských vodách žijí ryby, které stojí za to chovat, lovit a také jíst,“ říká kreativní producentka **Alena Müllerová** a **Jakub Vágner** ji doplňuje: „Diváci se dozvědí nejen to, jak tyto druhy ulovit, ale i podstatné informace o životě i kulinařských přednostech těchto ryb. Rybí svět JV se bude snažit přiblížit významné české rybí druhy široké rybářské, avšak i nerybářské veřejnosti.“

Amur se k nám dostal z bývalého SSSR. Jeho pravým domovem je povodí řeky Amur ve východní Asii na území Číny a Ruska. Na území ČR byl poprvé dovezen v roce 1961 na Třeboňsko. Jeho význam spočívá v tom, že vyžírání na rybnících vodní řasy, rákosy a další rostlinstvo a tím zvyšuje produkci rybářských revírů.

Každý ekosystém má na vrcholu svého potravního řetězce dravce, který nemá přirozeného nepřítele. Tuto roli hraje v ČR sumec velký. V dospělosti je schopný ulovit nejen více než dvoukilové ryby, ale i dospělé kachny nebo ondatry. Není výjimkou, že si troufne třeba i na koupajícího se psa. Údajně byly zaznamenány případy, kdy zaútočil i na plavce. I v českých vodách dosahuje délky přes dva a půl metru a téměř stokilové hmotnosti.

Poslední rybou je candát obecný, který patří mezi české nejcennější a hospodářsky velmi významné druhy. Jeho domovinou je východní a jihovýchodní Evropa, zejména povodí Dunaje, Dněpru, Volhy a snad i Visly. Odtud se postupně rozšířil do střední a západní Evropy. Je typickým dravcem. Má důležité uplatnění v biologickém boji. Využívá se k regulaci přemnožených, méněcenných či nelovených druhů ryb. Je poměrně náročný na čistou vodu. Vyhovují mu rozsáhlejší vodní plochy s písčitohlinitým dnem.

scénář: Martin Poláček, Jaroslava Timková
režie: Veronika Stehlíková, Petr Burian
dramaturgie: Ladislava Jírová
kamera: Jiří Středa, Daniel Vágenknecht, Dan Šperl, Ferdinand Mazúrek
vedoucí produkce: Robert Riedl
výkonný producent: Jan Krása
kreativní producentka: Alena Müllerová
pořadem provede: Jakub Vágner

Dovolená v éře páry

Průmyslová revoluce na vlastní kůži

Dovolená v éře páry je druhou řadou originálního tuzemského pořadu Dovolená ve starých časech. Principem tohoto formátu je, že se v ní účinkující dobrovolníci pod dohledem televizních kamer přesouvají v čase do české minulosti a čelí nástrahám doby. V první řadě, kterou provázal značný zájem diváků i odborné veřejnosti, se protagonisté ocitli v tragických časech protektorátu Čechy a Morava (1939–1945). Nakonec tento formát získal prestižní ocenění EBU na Eurovision Creative Forum Berlin 2015 jako druhý nejlepší TV formát Evropy. V druhé sérii zamíří do přelomové doby naší historie, do období průmyslové revoluce, tedy do poslední třetiny 19. století, do éry parních strojů. „Dovolená v éře páry patří mezi ty projekty, které se navždy zapíší do vaší paměti. Sledovat naše současníky, jak se dokáží popasovat s realitou továrního života z konce 19. století, je docela adrenalinový zážitek. Patnáct odvážných zakusilo historii na vlastní kůži, mnozí si prošli peklem. Společně si také projdou skutečnou historií od roku 1866 až do počátku 20. století, tedy dobu postupné emancipace českého národa, která následně vyústila až do vzniku samostatného Československa,“ popisuje kreativní producentka **Lenka Poláková**.

Tři skupiny kamarádů, které vzešly z televizní divácké výzvy a důkladného castingu, prožijí dva náročné měsíce jako dělníci v malé továrně v Žamberku pod Orlickými horami. Jejich úkolem bude vypořádávat se s tvrdými životními podmínkami našich předků, s intenzivním dvanáctihodinovým pracovním nasazením, skromným výdělkem, nuznými podmínkami k bydlení, s nízkou úrovní hygieny, nedostatkem potravin a nejistým sociálním postavením. Budou pracovat v unikátní replice dobové fabričky. Dělníci musí zvládnout parní lokomobily a práci na dobových strojích, zažijí i technologický vývoj, kterým si prošla generace průmyslové revoluce, například příjezd prvního parního vlaku, elektrifikaci strojírnou a tak dále. Aktéři budou v pořadu pracovat na úkolech v oblasti kovovýroby, řídí pohyb strojů a dostávají nejručnější pracovní úkoly. Pestrost úkolů dokonale prověří flexibilitu, technické schopnosti a manuální zdatnost účinkujících. Dělníky ale nebude čekat jen práce. Stanou se součástí dobového příběhu, který je vystaví složitým situacím, které prožívali v době průmyslové revoluce nejen dělníci, ale celá česká společnost. Veškeré dění, které se bude před účinkujícími otevírat, věrně koresponduje se skutečnými událostmi, jak je tehdejší dynamické dění přinášelo. Nad věrohodností těchto situací bdí odborní poradci z řad renomovaných historiků a technických expertů.

scénář, režie a námět: Zora Cejnková
dramaturgie: Lenka Poláková, Monika Bobková, Magdalena Zlatušková
kamera: Michal Vojkuvka
zvuk: Vladimír Chrastil
odborní poradci: prof. Vratislav Doubek, Michal Bednář
výkonná producentka: Olga Grossmannová
kreativní producentka: Lenka Poláková

V Dovolené v éře páry se mezi sebou utkají Vojáci, Hráči a Studenti.

Vojáci – Libor, Jiří a Miroslav se znají už 15 let z klubu vojenské historie. Proto byl tým pracovním názvem Vojáci. Celou skupinu doplňuje Liborova žena Adriana a patnáctiletý syn Christian. Nikdo z účastníků netušil, v jakém období se na dva měsíce ocitnou. Vojáci tipovali středověk.
Studenti – Jsou nejmladší skupinou, je jim 22–26 let a skoro všichni stále studují, proto Studenti. Kamarádi plánují společné bydlení, a tak si v projektu chtěli mimo jiné vyzkoušet, jak jim to půjde. Dohromady se neznají dlouho, ale věří, že toto přátelství bude na celý život. Předpokládají, že se projekt bude odehrávat v období komunismu.
Hráči – Rádi si hrají, převlékají se za různé postavy a jezdí na setkání LARP (rolové hry). Nesnášejí nudu a milují dobrodružství. Dvuměsíční docureality je pro ně skvělá osobní výzva, přestože netuší, v jakém období se ocitnou. Tipují 2. světovou válku, období těsně před ní nebo období 1. republiky.

AUTORKA PROJEKTU ZORA CEJNKOVÁ: Éra páry je tvrdá. Celé dva měsíce naši dělníci strávili v továrně, obklopeni železem a stroji

Jak probíhal casting druhé řady Dovolené ve starých časech?

Casting byl dlouhý a složitý. Nebylo snadné najít tři skupiny kamarádů v produktivním věku, kteří by byli nejen zajímaví lidé, ale měli možnost si vzít „dovolenou“ na dva měsíce. Měla jsem dost přísná kritéria výběru, tentokrát nešlo o rodinu, ale o kamarády, museli se tedy dobře znát. Museli být chytrí, zajímaví, vnímaví, se smyslem pro dobrodružství. Ani tentokrát nevěděli, do jaké doby je pošlu. Také šlo o to, aby byli rozdílného věku, sociálního postavení, fyzicky schopní to celé zvládnout. Ale hlavně a zejména muselo tam být charisma, to nepopsatelné, co dělá člověka unikátním. Když jsem dala všechny tyto požadavky dohromady, tři nejlepší týmy se ze všech těch kandidátů krásně vyloupily.

Druhá řada se vrací ještě dále do historie. Když to srovnáte s obdobím protektorátu, v čem to mohlo být pro účinkující složitější?

Při Dovolené v protektorátu naše rodina žila na idyllickém místě v Beskydech, sice dost pracovali a zažívali strasti spojené s životem obyčejného člověka v protektorátu, ale byli v kontaktu s přírodou, což jim psychicky ohromně pomáhalo. Éra páry je ale mnohem tvrdší, celé dva měsíce naši dělníci stráví v továrně, obklopeni železem, stroji, prostě průmyslovou revolucí. Nemohou z toho místa odejít. Přesně jako dělníci v dělnických koloniích konce 19. století. To je nesmírně psychicky náročné, vyčerpávající. K tomu pracovali velmi těžce, měli pouze dobovou stravu, dost se to na nich podepsalo. A to jsou mezi dělníky také ženy.

Vzpomenete si na první reakce účinkujících, když se dozvěděli, v jaké době se ocitnou?

Bylo to absolutní překvapení a zděšení. Když se ocitnou před branou Strojírny Kohoutek, dojde jim, co je asi čeká. Co mě překvapilo, kolik z nich bylo během castingu přesvědčeno, že půjdou do doby reálného socialismu. Chystali se na komunisty, a najednou tu před nimi stál kapitalista!

Je něco pozitivního, co by si soutěžící a prostřednictvím nich i diváci mohli ze života našich předků z druhé poloviny 19. století odnést?

Jistě, je mnoho pozitivního, co si mohou odnést. Když pomínu to, že si uvědomí, jak báječně se dnes máme, zjistí, co to znamená být Čechem, tak mám pocit, že nejdůležitější, co si odnesou, je prostý fakt, že nejtěžší je překonat sám sebe, svoji pohodlnost, předsudky a naučit se spolupracovat s ostatními, poslouchat je a hledat to společné.

Jaký moment během celého natáčení byl pro Vás nejzajímavější a proč?

Těch momentů bylo mnoho, protože formát Dovolená ve starých časech je živoucí organismus, který sice má scénář, ale v zásadě vzniká interakcí mezi všemi zúčastněnými přímo na place. Je to každodenní dobrodružství, úžasná symbióza mnoha faktorů. Není nouze o překvapení a reagovat musím okamžitě. Takže je to i hodně adrenalinu, psychologie a improvizace. A to mě baví!

Železný věk

Pohled na válku, která navždy změnila Evropu

scénář: Yury Winterberg, David Defendi, Philippe Bérenger
režie: Philippe Bérenger, Henrike Sandner
dramaturgie ČT: Jakub Mahler
kamera: Lukáš Hyksa, Jānis Jurkovkis, Jürgen Rehberg
producent: Nestan Behrens
mezinárodní producenti: Gunnar Dedio LOOKSfilm, Carine Leblanc a Marianne Slot - Slotmachine, Laurent Duret - Bachibouzouk
koproducenti: Česká televize, ARTE France, ZDF
ve spolupráci: SVT, Viasat History, Histoire
manažer realizace ČT: Petr Morávek
kreativní producentka: Markéta Štinglová

S ohledem na blížící se 400. výročí třicetileté války vznikl za účasti České televize evropský projekt kladoucí si za cíl připomenout co největšímu počtu Evropanů válečný konflikt, který celých třicet let sužoval tento kontinent a během kterého se udála řada změn, jež mají přesah až do dnešních dnů. Během třicetileté války došlo k náboženskému a kulturnímu vymezení evropských států, ale také se během ní budovala identita Evropy. Ta se po dlouhém válečném konfliktu ocitla na počátku zcela nové éry. Série šesti docudramat líčí historické události první poloviny sedmnáctého století na příbězích několika postav, které byly záměrně vybrány tak, aby pocházely z různých společenských vrstev a zemí. Rozsáhlý projekt zdařile kombinuje dramatické a akční scény s výpověďmi předních evropských historiků, zábavnou formou tak může divákům České televize zprostředkovat pohled na třicetiletou válku v širším, evropském kontextu. „Série, jež vzniká v koprodukcí se stanicemi ARTE, ZDF, SVT a společností Looks Film, je součástí crossmediálního projektu, který má ambici pomoci televizi, internetu, ale i historického románu a muzejní expozice oslovit nebývale široké spektrum diváků,“ popisuje ředitel programu ČT **Milan Fridrich**.

Boleslav První

Záporný hrdina významným státníkem

Boleslav I. – nejzápornější hrdina české historie – bratrovrah, tvrdý vůdce, prosazující moc násilím. Mnoho sice z jeho doby nezbylo, ale nejnovější poznatky logicky nabízejí zvláštní příběh – to on stvořil mučedníka, on naplánoval a vymyslel legendu – svatého Václava. Aby sám zůstal tím nejhorším, ale hlavně aby mohl vybudovat silný a velký stát. „Fascinující na příběhu Boleslava I. je pro mě skutečnost, že tato historická osobnost měla plán, dost možná i vizi. Pravda je, že cesta za tímto plánem byla nejspíše z dnešního pohledu velmi krutá. Ale odehrávala se podle pravidel své doby. Nelze však zpochybnit, že výsledkem mocenského působení Boleslava I. byla první etablovaná státnost českého knížecího kmene. I jejím dědictvím o tisíc let později pak byla nová československá státnost, jejíž stoleté výročí si právě letos připomínáme. Při tvorbě dokumentu jsme vycházeli z nejmodernějších historických poznatků a metod, proto přinese přístupnou formou nový pohled na dobu svatováclavské legendy,“ říká kreativní producent dokumentu **Radomír Šofr**.

Snímek nabídne náhled na politicko-mocenskou situaci v 10. století. Aby v této době mohl vzniknout stabilní státní útvar, byly zapotřebí tři předpoklady – silná hospodářská moc, schopnost vojenského obhájení a nosná duchovní idea. Dokument má podobu historické investigace založené na objevování a interpretaci zbytkových důkazů, které se dochovaly do dnešní doby a které budou odhalovat okolnosti budování státotvorného konceptu Boleslava I., jemuž musel ustoupit i jeho bratr – sv. Václav. Obrazově bude film složen jednak z objevování historických důkazů a jednak interpretování jejich významu odborníky. Součástí bude průběh jednotlivých laboratorních testů, archeologických objevů. Ilustračním materiálem bude i řada paralel mezi tehdejším světem a dnešní dobou.

scénář: Adrian Bell, David Slabý
režie: David Slabý
dramaturgie: Petr Buchta
kamera: Tomáš Eder, Tomáš Kobolka, Jan Malík
vedoucí produkce: Jan Čumpelík
koproducent: BENY TV
výkonný producent ČT: Petr Morávek
kreativní producent: Radomír Šofr
vystupují: PhDr. Petr Sommer, PhDr. Jan Frolík, Ladislav Varadzin, Jiří Košta, Ivo Štefan a další

Vyjednavači vestfálského míru

Mír, na který Evropa čekala. Dokument o třicetileté válce v koprodukcí s Belgií, Německem, Francií, Polskem a Švédskem

scénář a námět: Holger Preusse, Simone Kollmorgen

režie: Holger Preusse, Peter Wekwerth

dramaturgie ČT: Jana Hádková

kamera: Sebastian Hattop, Frank Brünner

vedoucí produkce ČT:

Jana Vokrouhlíková

výkonná producentka ČT:

Kateřina Kovářová

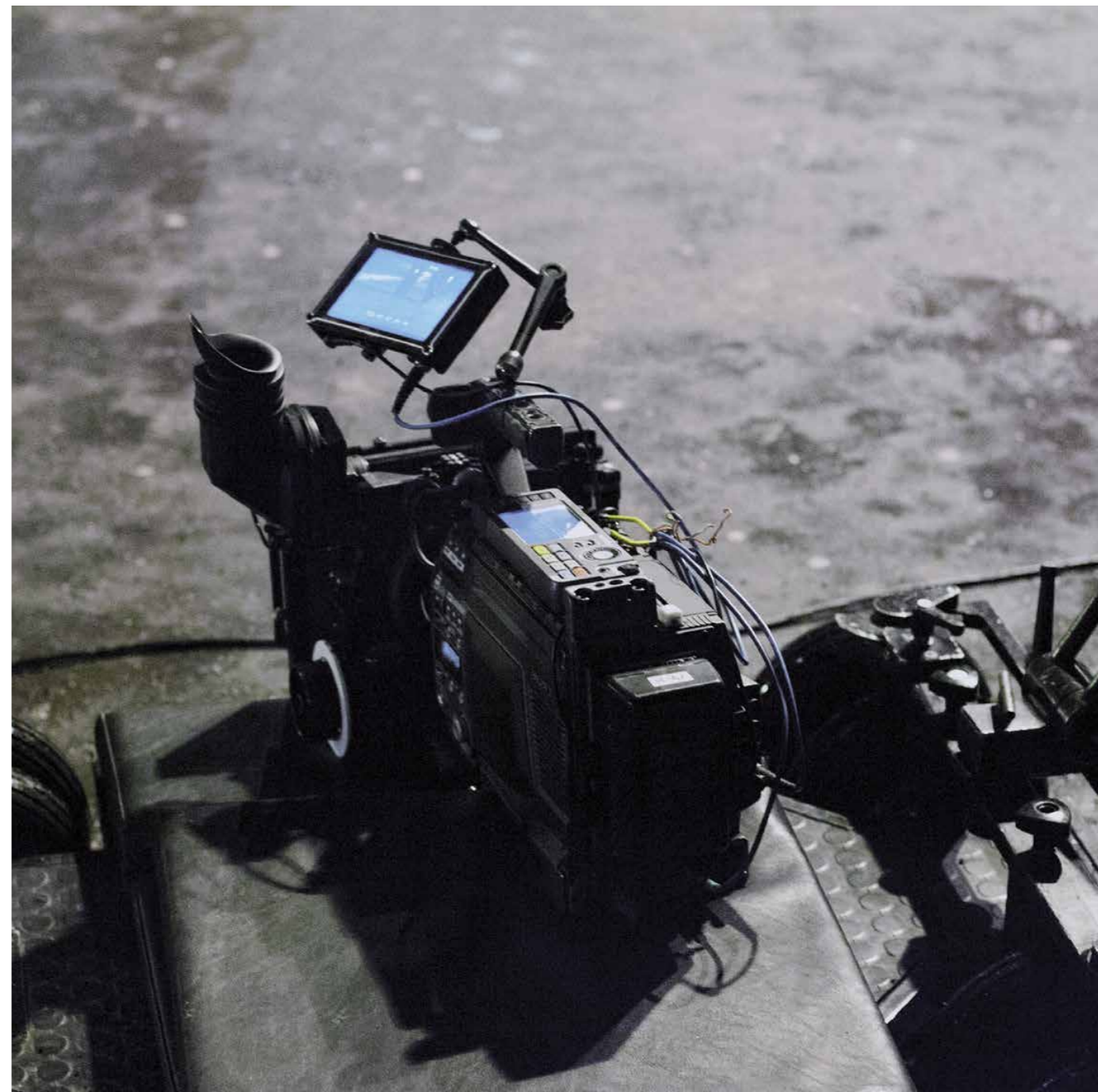
mezinárodní koprodukce:

Česká televize, Synergia Film, Berlin Producers

kreativní producent: Petr Kubica

Masové vyvražďování, hladomor, mor a cholera. Po třicet let vytvářeli brutální, bezohlední generálové a rabující žoldnéři z evropského území peklo na zemi. Katolíci a protestanti byli nepřátelé na život a na smrt. Konflikt, který začal jako občanská válka v zemích Koruny české, následně obsáhl veškeré evropské velmoci. Krvelačná třicetiletá válka v průměru zredukovala populaci Evropy o třicet procent. Poslední kapitola tohoto dlouhodobého a vyčerpávajícího konfliktu se odehrála ve městech Osnabrück a Münster ve Vestfálsku v severozápadním Německu. Tam byla roku 1644 zahájena mírová jednání, která trvala celých pět let a skončila podepsáním takzvaného Vestfálského míru. V tomto období se tato dvě města stala epicentrem politické síly, intrik a tajných dohod.

Dokument Vyjednavači vestfálského míru, který vznikl v koprodukcí České televize, Belgie, Německa, Francie, Polska a Švédska, se zaměřuje právě na poslední dny tohoto konfliktu těsně před podpisem mírové smlouvy a využívá postav tří fiktivních posílů jako vypravěčů příběhu konce jedné z nejkrvavějších evropských válek vůbec. Skrze hlavní protagonisty nahlédne divák na scénu jednání hlavních bojujících mocností, ale díky jejich unikátní pozici uvidí i to co se odehrálo v zákulisí. Mimo jiné tento dokument ukáže události hlavních bojišť třicetileté Války a nastíní, jakým způsobem ovlivnil nový řád nastavený Vestfálským mírem dění v Evropě v druhé polovině sedmnáctého století.

Švéd v žigulíku

Chtějí revoluci, ale nestojí o změny

Režijní debut novináře Petra Horkého Švéd v žigulíku sleduje pokus o znovuzrození slavné ruské automobilky Avtovaz pod vedením švédského krizového manažera Bo Inge Anderssona. Tuto ikonickou ruskou firmu poprvé v historii dostal do rukou cizinec, západní manažer, který má za úkol postavit tento ztrátový průmyslový kolos do latě a vytáhnout ho z finanční ztráty opět do zisku. Dokumentární snímek je zároveň fascinujícím střetem západního myšlení a hodnot s prostředím drolicích se kulis bývalého sovětského snu na řece Volze a především s ruskou mentalitou. Ve městě Togliatti, kde se automobilka Avtovaz nachází, totiž stále žijí lidé, kteří v 70. a 80. letech doopravdy zažili sovětský sen a stále ho odmítají opustit. A na jednu přichází člověk ze západu, který jim jejich sny a představy o způsobu práce i života boří. K tématu se Horký dostal, když byl jako novinář vyslán do Avtovazu, aby o automobilce vyrábějící legendární vozy Lada napsal reportáž.

„Jedním z těch, kterým Petr po svém návratu z Ruska vyprávěl, že má skvělé téma na film, byl fotograf Milan Bureš, který mu na to řekl, tak ho natočme. Kluci pak oslovili Martina Jůzu, producenta Krutart. Za mnou pak přišla tahle parta debutantů, které nešlo odolat, protože látka, kterou mi nabídli, je fakt skvělá. A že jsem se v nich nespletla, o tom svědčí domácí, ale i zahraniční úspěchy filmu, který má za sebou několik prestižních festivalů a je prodán do televizí ve Švédsku, Finsku a Japonsku,“ říká kreativní producentka ČT **Kateřina Ondřejková**.

Světovou premiéru měl Švéd v žigulíku na IDFA v Amsterdamu na podzim loňského roku, kde byl zařazen do soutěže krátkometrážních dokumentů. Do českých kin vstoupil 22. března a letos na jaře byl vybrán do soutěže největšího severoamerického dokumentárního festivalu Hot Docs Toronto. V květnu roku 2018 pak získal prestižní Cenu Pavla Kouteckého za nejlepší celovečerní dokumentární film roku.

V západních zemích měli diváci tendenci sympatizovat s Rusy a rázného švédského ředitele vnímali jako příliš arogantního. V Česku nebo třeba v Polsku se naopak lidé spíše usklíbalí Rusům a fandili západnímu manažerovi. Na všech festivalech se ale diváci smáli na stejných místech, kina byla plná a po projekcích se živě debatovalo, z čehož jsem měl radost,“ poznamenává **Petr Horký**.

scénář a režie: Petr Horký
dramaturgie: Martin Novosad
kamera: Milan Bureš
střih: Filip Veselý
zvuk: Jan Hála
producent: Martin Jůza - Krutart
výkonná producentka Krutart: Juliána Silvie Slivoňová
výkonná producentka ČT: Jarmila Hoznauerová
kreativní producentka ČT: Kateřina Ondřejková

(Polo)ostrov Krym

Dokument o rozdělené zemi, nátlaku a odvaze přináší autentický pohled na život v neuznaném regionu

Poloostrov Krym se po anexi Ruskem v roce 2014 stal pomyslným ostrovem v mezinárodním dění a osaměle si připadají i obyvatelé tohoto území – Rusové, Ukrajinci a krymští Tataři, kteří zde společně žijí, ale mají zcela odlišné představy o budoucnosti své země.

Dokument je mozaikou portrétů žen a mužů, do jejichž obyčejných životů zasáhla politická krize mezi Ukrajinou a Ruskem, a dává prostor rozdílným stranám složitého konfliktu. Diváci se seznámí s krymskými Tatary, pro které je Krym historickým domovem a těžko snášejí omezování svých práv. Naopak Rusové si od „návratu“ do Ruska slibují rozvoj regionu a odvrácení hrozící války. V závěru se diváci potkají s lidmi, kteří jsou přesvědčeni, že Krym je Ukrajina, a aktivně občansky obhajují tento svůj postoj a jsou za něj ruskými orgány i vězněni. Autentické záběry zatýkání protagonistů filmu, obsazování televizního vysílání i demonstrací na podporu Ukrajiny i Ruska jsou syrovými důkazy o rozdělené společnosti. „Při realizaci filmu jsem měl pocit, že se koukám klíčovou dírkou do míst, které znám z titulků zpráv, ale jejíž problémy jsou mnohem vyhrcořenější, než si dokáží domyslet. Někteří z protagonistů dokumentu jsou nyní za své politické postoje vězněni a z některých záběrů mrazí. Doufám, že pomůžou pochopit složitost tohoto mnohvrstevnatého konfliktu,“ říká režisér **Jaroslav Kratochvíl**.

scénář, režie: Jaroslav Kratochvíl
dramaturgie: Dagmar Smržová
kamera: Zdeněk Chaloupka
koproducent: Jaroslav Kratochvíl
výkonná producentka a vedoucí produkce: Kateřina Kovářová
kreativní producent: Petr Kubica

Hovězí líčka v omáčce z rajčat a kaka a podle Kamu

Postup:

Vezmeme si větší hrnec a rozpálíme v něm na středním plameni olej. Přihodíme nasekanou cibuli, česnek a celer. Lehce zarestujeme a necháme zesklivatět. Všechno celé koření rozemeleme v mlýnku na kávu či ořechy najemno. Můžeme použít i hmoždíř nebo rovnou mleté koření. Všechno koření přisypeme do hrnce, stejně tak i kakao, a necháme rozvonět. Poté přidáme hovězí líčka, která jsme očistili a nakrájeli na stejně velké kostky jako na guláš. Maso opékáme tak dlouho, dokud se nezatáhne ze všech stran. Pak přidáme rajčata, cukr, ocet a přivedeme k varu. Vaříme pod pokličkou na velice mírném plameni tak dlouho, dokud nejsou líčka měkká. Omáčku můžeme nakonec ještě dochutit solí, případně doladit sladkost cukrem a kyselost octem.

Suroviny:

800 g hovězích líček
1 žlutá cibule nasekaná najemno
1 lžice nasekaného česneku
1 stoněk řapíkatého celeru nasekaný najemno
400 g pasírovaných rajčat
půl lžičky mletého černého pepře
1 hřebíček
2 hvězdičky badyánu
1 lžička římského kmínu
1 lžička semínek koriandru
1 lžička mleté skořice
1 lžička sladké mleté papriky
2 lžičky kaka
1 lžice vinného octa
1 lžice třtinového cukru
2 lžice rostlinného oleje
sůl

Kamu v Mexiku

Kamu se vydává do jedné z nejnebezpečnějších zemí, aby zažila pořádné dobrodružství plné divokých chutí a barev!

Kuchařka Kamu procestuje jižní část Mexika, pozná místní kulturu a zákulisí restaurací, trhů, pouličních stánků, farem a dalších rozmanitých forem mexického stravování.

Mexická kuchyně je Kamile velmi blízká – mezi Vietnamem a Mexikem vidí z kulinařského hlediska řadu podobností – mexická kuchyně využívá stejné ingredience a množství bylinek – avšak liší se způsobem zpracování, zvyky a kulturou.

V rozsáhlejší první části každého dílu divák spolu s Kamu pozná místní zvyky, tradice, chutě a charakter Mexičanů. Druhá část přiblíží divákům mexickou kulturu v Čechách, kdy Kamu navštíví místní rodiny a restaurace a společně uvaří v českých podmínkách tradiční pokrmy. Celý díl je doplněn Kamilíným komentářem s autentickými vstupy z Mexika. „Mexická gastronomie patří mezi nejzajímavější na světě, je zapsaná dokonce na seznamu nehmotných památek UNESCO, přesto stále patří k těm u nás méně známým. Mexiko má nejen obrovskou geografickou rozlohu, ale oplývá i pestrostí kultur a fascinující historií. Přinášíme proto divákům kulinární putování Kamily Rundusové, která si klade za cíl nejen představit mexickou gastronomii, ale přiblížit i historii Mexika, památky a krásy mayské kultury, národní tradice a představit komplexně tuto úchvatnou zemi,“ říká kreativní producentka **Alena Müllerová**.

„Každý, kdo zkusil někdy uvařit líčka, moc dobře ví, jak báječný pocit je, když po několika hodinách pomalého dušení odklopíte pokličku, zkusíte vidličkou rejpnout do masa a to se bez sebemenšího odporu rozpadne jak dort. Na kořenové zelenině je to klasika, kterou všichni dobře známe. Ale v omáčce s kakaem a rajčaty je to mnohem větší zážitek. A v kombinaci s kukuřicí, avokádem, zakysanou smetanou, koriandrem a chilli na křupavých tortillách? Radši ani nemluví. Bomba!“

scénář: Alžběta Janáčková, Jana Čížkovská, Kamila Rundusová

režie: Radek Karko

dramaturgie: Ivana Pauerová

kamera: Michal Budinský

vedoucí produkce: Jan Šimek

producenti: Alžběta Janáčková,

LIP Production

výkonný producent ČT: Jiří Vlach

kreativní producentka: Alena Müllerová

pořadem provede: Kamila Rundusová

Foto: Marie Bartošová
z knihy Nejbarevnější kuchařka

Herbář VI

Nový herbář plný bylin, zdraví a inspirace

V pěti úspěšných řadách Herbáře tvůrci představili sto padesát druhů nejběžnějších léčivěk, osobité hosty a také spoustu dobrého jídla. Šestá série stojí pevně na předchozích pěti řadách, a přesto je nová a čerstvá. Otevírá se lidem, kteří chtějí žít zdravě, zůstat fit, kteří se zajímají o kvalitu potravin, tradici, ekologii a samo sebou také o vaření. „Už pět let v Herbáři představuji léčivé účinky bylin a zkusím recepty našich předků. Ti ale žili a léčili se v jiné době. A já si tak říkala, že po té pěkně dlouhé řádce prozkoumaných bylin je na čase, abych se na Herbář podívala nově. Tak, aby diváci viděli, jak to, co jsme společně těch pět let zkoušeli a co jsme se dozvěděli, můžeme opravdu používat v každodenním životě. Bude to letos moderní televizní i knižní kuchařka, doufám na dalších sto let. Plná bylin, zdraví a inspirace,“ říká o novém Herbáři jeho tvůrkyně a úspěšná autorka knih o jídle, herečka **Kateřina Winterová**.

Její nový Herbář je show o jídle, zdravém životním stylu, přírodě a ekologii. „Zdravá krajina, zdravé suroviny, zdravé recepty a zdraví lidé. To je filozofie Herbáře. Jíst a žít podle ní můžeme zvládnout všichni,“ doplňuje Winterová. Každý díl bude uvozen situací ze zahrady nebo přírody, která následně ovlivní obsah celého dílu – například příprava fialkového sirupu, sadba původních odrůd a využití jejich neopakovatelné chuti nebo vypouštění pstruhů v Krkonoších. V televizní kuchyni Kateřině pomůže několikanásobná Foodbloggerka roku, Markéta Pavleye z blogu Kitchenette. Na polích a zahradách to budou ti nejlepší v oboru z celého Česka. Vrcholem každého dílu bude hlavní recept – tematický, doplněný o základní informace týkající se způsobu pěstování nebo chovu suroviny.

scénář: Kateřina Winterová,
Jaroslav Včela

režie: Jaroslav Včela

dramaturgie: Lada Macurová

kamera: David Hoffman

producent: Miroslav Včela

manažer realizace: Viktor Průša

manažer vývoje: Jan Potměšil

pořadem provede:

Kateřina Winterová

Bedekr V

Eurovíkendové cestování nikdy nebylo tak zábavné!

scénář: Adéla Kabelková, Otto Kallus

námět: Vítězslav Jandák ml.

režie: Otto Kallus

dramaturgie: Michaela Fialová

kamera: Vojtěch Vančura

produkce: Vítězslav Jandák (ml.) – Rolling media s.r.o.

výkonný producent: Martina Coufalová

producent: Petr Morávek

kreativní producent: Radomír Šofr

pořadem provedou:

Michaela Maurerová, Martin Písařík

Bedekr, zábavný cestovatelský průvodce s Michaelou Maurerovou a Martinem Písaříkem provede v páté řadě diváka tolik milovanou Itálií. Osobní zážitky obou moderátorů okořeněné situačním humorem divákům pomohou prožít eurovíkendové cestování například v adventem provoněném Římě, ale i neobjevené lokace jako je Janov, Neapol nebo strhující Palermo. Zážijte Itálii – TUTTO BENE!

MICHAELA MAUREROVÁ: Cestování po Itálii povýšila výtečná gastronomie

Čím je Itálie výjimečná od ostatních zemí, kde jste s Bedekrem již byli?

Na první dobrou musím říct, že gastronomií, temperamen-tem a srdečností lidí. Dost mě překvapilo, že Itálie je ze všech zemí, které jsme navštívili, nejvíce hlídaná a nejvíce kontrolovaná. Jsou tam přísnější normy, než jaké jsou ve Francii. To mě překvapilo, protože ve Francii jsme natáčeli bezprostředně po teroristických útocích a byla hodně hlídaná.

Jak si to vysvětlujete?

Je to kvůli památkám, bezpečnosti lidí, obrovskému turistickému ruchu a jakousi nekompromisností v některých ohledech.

Čím Vás italská kuchyně tolik okouzila?

Libí se mi, že Italové preferují jednoduchou kuchyni, ale s těmi nejluxusnějšími a nejkvalitnějšími surovinami. Pro ně opravdu platí, že v jednoduchosti je síla. Takže i ta zdánlivě jednoduchá jídla jsou připravována několik hodin a jsou naprosto dokonalá. Už třeba vím, jak správně chutnají tagliatelle s boloňským ragú a hlavně že něco jako boloňské špagety neexistuje.

Znamená to, že po natáčení Bedekru jste změnila přípravu některých italských jídel u sebe v domácnosti?

Určitě. To, co my máme jako mleté maso s rajčatovou omáčkou, tak je něco, co se připravuje několik hodin a skýtá to v sobě mnohem více ingrediencí, než jsou ty dvě jmenované. Abych to doma dobře připravila, tak na to abych si vzala dovolenou. To si raději zajedu přímo do Itálie nebo zajdu do nějaké opravdu dobré italské restaurace. Už i u nás jich několik výborných je.

Patřila italská kuchyně k Vaším oblíbeným i před Bedekrem?

Ano, ale vzrostlo to. Také proto, že jsme se s Martinem zúčastnili kulinářského workshopu, kde jsme vařili a naučili nás třeba, jak si vyrobit domácí těstoviny. Hlavně jsem zjistila, že ty nejlepší věci se vážně nedají uspěchat.

Oslovil Vás i italský temperament. Jací jsou Italové?

Emoce, jak na pozitivní, tak na negativní škále, dávají hodně najevo.

Jaké oblasti Itálie Vás nejvíce oslovily?

Samozřejmě Toskánsko a hrozně mě překvapil přístav Janov a celá oblast Ligurie, od které jsem si nic neslibovala. Snoubí se tam to staré, památky a historie se vším moderním. Janov je krásný přístav v kopci, který má neopakovatelnou atmosféru. Jsou věci, které lze špatně slovy popsat. To se musí navštívit a zažít.

Proč Toskánsko? Kvůli vínu?

Svým způsobem ano. Už od prvního natáčení v Rakousku mám zkušenost, že všechny oblasti, kde se daří vínu a kde se pije víno, mají neopakovatelnou atmosféru.

Sever, nebo jih Itálie?

Obojí má něco do sebe, obojí má něco specifického, co stojí za to navštívit. To je pro mě těžká volba.

Kdybyste si měla vybavit jakýkoliv zážitek z natáčení páté řady Bedekru, co by to bylo?

V Turíně jsme si na sebe upletli takový adrenalinový zážitek. Snažili jsme se potkat s Pavlem Nedvědem. Vyzkoušeli jsme několik kontaktů, ale bohužel se nám to nepodařilo. Jinak v některých dílech chodíme po stopách slavných Čechů a někde zase po stopách slavných filmů.

Jeden díl je i z Milána. Byla jste tam nakupovat?

Milán mě zklamal. Je to velmi industriální město, které je tak strašně kosmopolitní, až ztrácí svou identitu. Pravdou ale je, že Duomo di Milano je krásné. Pověstným nákupům jsem se nevěnovala, protože v rámci natáčení na to není vůbec čas a já si asi moc nepotrpím na věhlasné světové značky. Mám raději skromnější, nápadité designéry, kteří tam určitě také jsou, ale to bych tam musela být déle a více hledat.

Jak se Vám cestuje s Martinem Písaříkem?

Žádného chlapa neurazí dobré jídlo a krásné ženy, Itálie pro něj proto byla ideální destinací. Užili jsme si to a myslím, že mohu mluvit i za něj – Itálii jsme nadšení. Oproti všem předem-šlým zemím je Itálie o krůček dál díky té skvělé gastronomii.

Bydlet jako...

Průvodce interiérovým designem ve skutečných bytech skutečných diváků

Druhá řada lifestyleového magazínu Bydlet jako... navazuje tematicky na první sérii, ve které tvůrci sledují zařizování interiérů v nejrůznějších jasně definovaných stylech sahajících od čisté klasiky až po minimalistickou modernu. Tým renomovaných designérů s herci Janou Strykovou a Romanem Zachem provázejí majitele bytu od fáze „to se mi líbí“ až k fázi „tady je mi dobře“. „Na pořadu Bydlet jako... si nejvíce cením toho, že přinášíme stylové vyhraněné proměny vytvářené ve skutečných bytech skutečných diváků, v jejich přirozeném prostředí, s jejich reálnými finančními prostředky a pracujeme s produkty, které jsou aktuálně na českém trhu,“ říká kreativní producentka **Lenka Poláková**.

scénář: Pavlína Blahotová,
Irena Eibenová

režie: Slobodanka Radun,
Gabriela Pavlovská, Radek Habada

námět: Jana Strýčková,
Kamila Teslíková

dramaturgie: Jana Strýčková,
Kamila Teslíková

kamera: Jakub Fabian, Martin Dedek,
Petr Kožušník

výkonná producentka:
Olga Grossmannová

kreativní producentka:
Lenka Poláková

pořadem provedou:
Jana Stryková a Roman Zach

Vůně kyperské kuchyně s Miroslavem Donutílem

Poznejte ostrov, kde se zrodilo víno a bohyně lásky Afrodita

Kdo z labužníků by odolal všem těm vůním a chutím, které se tu linou vzduchem ze všech světových stran a rozplývají se na jazyku? Komu z milovníků vína by nezaplesalo srdce při myšlence, že chodí po půdě, která dosti pravděpodobně dala světu první víno? Jak se nezamilovat do ostrova, u jehož břehů se z mořské pěny zrodila sama bohyně lásky Afrodita?

Po návštěvě Kréty a Athén se tvůrci s Miroslavem Donutílem rozhodli natočit dalších sedm dílů s názvem Vůně kyperské kuchyně. Nejedná se pouze o vaření, ale do hledáčku kamery se dostanou i různé umělecké osobnosti a také obyvatelé Kypru, kteří studovali a žili v České republice, stejně jako bohatá historie a zajímavá současnost tohoto ostrova. Diváci poznají například voňavou namu, víno, k jehož sladkosti byla přirovnávána sama Kleopatra, nebo předkrmy mezedes.

„Nejen za commandariou jsme se odebrali do jednoho z nejvyhlášenějších vinařství na Kypru jménem Ktima Gerolemo ve vesnici Omodos, kde jsme s vinařem Charisem zapředli rozhovor o kvalitě místního vína,“ prozrazuje výkonná producentka **Kateřina Kovářová** a pokračuje: „Napít se čehosi neobvyklého si na Kypru můžete nejen ve vinném sklepě, ale třeba i na oslí arše, rozprostírající se v centru ostrovní přírody. Právě z jejích útrob prý totiž prýští sladký elixír mládí, v němž se, ve snaze udržet si věčnou krásu, s oblibou koupala již císařovna Kleopatra. Tímto elixírem je oslí mléko – nápoj opředěný nepřeborným množstvím legend, svědčících o jeho bohubých účincích na lidský organismus. Zlatá oslí farma je největší na Kypru a také jednou z největších v celé Evropě. Provázela nás po ní paní Stella Georgiadou, bývalá popová zpěvačka.“

Televizní štáb prozkoumal také „černé zlato“. Tak se na Kypru říká karobu anebo také svatojánskému chlebu – zázračné potravní ingredienci vyráběné z podlouhlých plodů stromu zvaného rohovník. Diváci se mohou těšit i botanický park a labyrint Cyherbia u vesnice Avgorou, jenž pocestné už z dálky přivítá podmanivou vůní bylin, jež se zde pěstují nejen za účelem medicínského a kosmetického využití. Obrovské a nádherně rozvržené biozahrady mají plnit taktéž funkci vzdělávací a zábavnou. Za tímto účelem sem ostatně směřují celé rodiny. Krom toho, že se tu seznámí s celou řadou přírodních léčivků, se mohou pokusit ztratit v zeleném bludišti či rozpoznávat místní faunu.

scénář: George Agathonikiadis,
Romana Smělíková

režie: George Agathonikiadis

dramaturgie: Jaromíra Hüttlová

výkonná producentka a vedoucí

produktce: Kateřina Kovářová

kreativní producent: Petr Kubica

společný výrobce: Cyprus Tourism

Organisation

pořadem provede: Miroslav Donutil

Miroslav Horníček: Humor není žádná sranda

Legenda českého humoru by letos oslavila 100 let

Snímek, který byl natočen ke stému výročí narození známého herce, komika a spisovatele, se vymyká běžným biografickým dokumentům. Autoři filmu Miloslav Šmíd-majer a Martin Slunečko s Horníčkem natáčeli v 90. letech a dosud nezveřejněné unikátní materiály jsou páteří filmu. Hlavním vypravěčem je Vladimír Mareš, jenž kdysi jako student medicíny pozval obdivovaného Miroslava Horníčka na večeri se spolužáky a stal se pak jeho celoživotním přítelem, jakýmsi náhradním synem, posléze osobním lékařem a nakonec opatrovatelem až do chvíle smrti.

Ve filmu jsou také použity známé i neznámé archivy, mnohdy takové, ve kterých Miroslav Horníček komentuje sám sebe. Vznikl tak tvar, kdy Horníček vypráví o svém pohledu na svět v různých obdobích svého života a doplňuje své myšlenky napříč časem. Divák ho uvidí začít myšlenku v archivních záběrech a navázat na ni v době, kdy už jako starý pán navštěvuje rodný dům, loučí se naposled s Jiřím Sovákem, vzpomíná na smrt svého syna, utahuje si z manželky a ona z něj. Životní rekapitulace z perspektivy starého muže, který dokáže humorně zlehčit i tu nejsmutnější situaci, skýtá dojemný obraz lidského života, v němž nakonec nejdůležitější jsou ty nejobyčejnější věci.

„Jednoduchý a chytrý lidský humor je v dnešní době skoro zjevením, a proto je dobré velikána tohoto těžkého řemesla připomenout a pro mladší generaci třeba i objevit,“ říká kreativní producentka **Martina Šantavá**.

scénář, režie, námět: Martin Slunečko, Miloslav Šmíd-majer
dramaturgie: Barbora Kopecká
kamera: Miroslav Souček
výkonný producent a vedoucí produkce: Roman Blaas
kreativní producentka: Martina Šantavá

Kontakt pro média
Aneta Veselská
Tel.: (+420) 261 137 550
Mob.: (+420) 736 531 243
aneta.veselska@ceskatelevize.cz

© Česká televize 2018